

اقتصاد بریتانیا و انتخابات آتی

خرده فروشی با ثبات بیشتر و سرمایه ناکافی برای حمایت از وام‌های بیش از حد، بیشترین آسیب را از بحران مالی دیده‌اند.

رکود طولانی مدت‌ممکن است موجب شود بانک انگلستان برنامه تسهیل مقنای پول (Quantitative Easing) را توسعه دهد که در صورت احراز این سیاست، احتمالاً ارزش پوند استرلینگ همانند تابستان گذشته کاهش خواهد یافت. ارزش پایین پوند اغلب مشکل زا بوده است، اما چون زمانی که مانع داخلی تقاضا همچنان ضعیف هستند صادرات را توسعه می‌دهد و واردات را محدود می‌کند، در حقیقت می‌تواند بخشی از چاره‌سازی برای اقتصادی باشد که همچنان در مختصه است.

گفتنی است، بریتانیا خود را برای انتخابات عمومی آماده می‌کند و رکود طولانی مدت می‌تواند بار سنگینی بر دوش سیاست باشد. گوردون براون آزو داشت در انتخابات سال آینده بریتانیا - که احتمالاً در ماه مه برگزار می‌شود - برای رأی دهنگان از بازگشت رونق در اقتصاد حکایت کند. حتی اگر طبق پیش‌بینی خزانه‌داری، اقتصاد بریتانیا در سه ماهه پایانی ۲۰۰۹ بالاخره از منجلابی که در آن گرفتار شده بپرون آید، این اتفاق نمی‌تواند در مبارزات انتخاباتی، سکوی محکمی برای حزب کارگر محسوب شود. ■

رکود سخت گوردون براون

اقتصاد پرقدرت انگلستان، پس از وقوع ویروس جهانی ۲۰۰۸ شاهد رکودی بی‌سابقه در قرن اخیر بوده است.

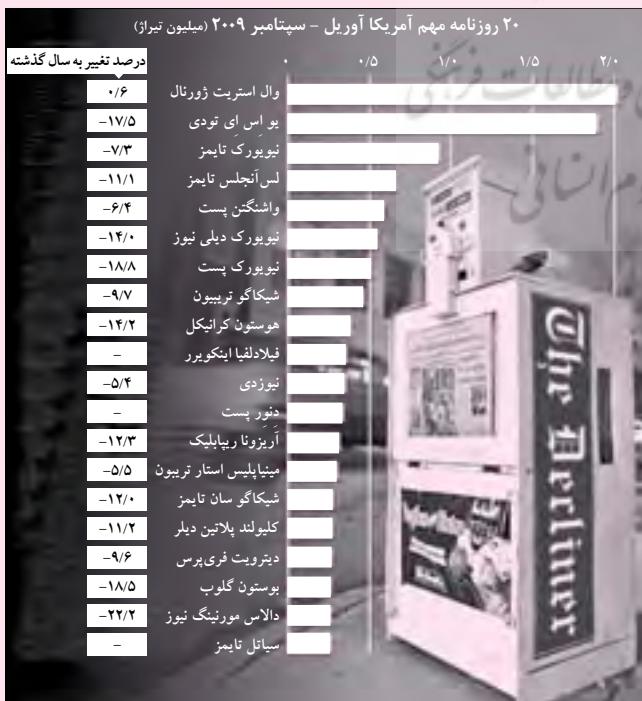
رکود اقتصادی بریتانیا که عمیق‌ترین رکود بعد از

جنگ جهانی دوم محسوب می‌شود، به طولانی‌ترین رکود این کشور هم تبدیل شده و شش فصل متواتی طول کشیده است. برخلاف انتظارات گسترده مبنی بر بازگشت رونق در فصل تابستان به اقتصاد بریتانیا، رکودی ۰/۴ درصدی در مقایسه با سطح فعالیت در سه ماهه دوم سال جاری به وقوع پیوست. در نتیجه، محصول ناخالص داخلی از زمانی که در آغاز سال ۲۰۰۸ به نقطه اوج خود رسیده بود، اکنون ۶ درصد سقوط کرده است.

حتی قبل از این ضربه غیرقابل انتظار، مشخص بود که رکود بیش از هر کشور دیگری به بریتانیا صدمه خواهد رساند. بهار امسال به کمک جهش اقتصادی چین، اقتصاد جهانی از خطر جست. آلمان و فرانسه هم در سه ماهه دوم به رشد رسیدند. آمارهای سه ماهه سوم نشان می‌دهند

"رکود بزرگ" رسانه‌ها

جراید آمریکایی در تب و تاب

استخراج: «اقتصاد ایران» از اکنومیست

آمار و ارقام منتشر شده در اواخر ماه اکتبر، نشان‌دهنده کاهش بیش از ۱۰ درصدی فروش جراید در آمریکا نسبت به سال گذشته است. بدون شک این کاهش، از افزایش خوانندگان اینترنتی، افزایش قیمت مطبوعات، رکود اقتصادی و تیزی بدون سود نشریات در سطح بین‌المللی تأثیر پذیرفته است.

در شش ماه منتهی به سپتامبر ۲۰۰۹ تیزی روزانه روزنامه‌های آمریکا نسبت به مدت مشابه سال ۲۰۰۸ به میزان ۱۰/۶ درصد کاهش یافت. این مقدار به معنی فروشی معادل ۴۴ میلیون نسخه در روز بوده که از دهه ۴۰ تاکنون کمترین میزان آن به شمار می‌رود. مهمترین دلیل این کاهش را می‌توان افت میزان آگهی‌ها دانست که به گفته انجمن روزنامه‌نگاری آمریکا درآمدها را در سال گذشته ۱۶/۶ درصد و از آن زمان تاکنون ۲۸ درصد کاهش داده است. کاهش میزان آگهی‌ها موجب شد روزنامه‌ها به منظور جبران ضرر، قیمت‌های خود را افزایش دهند که این امر به کاهش فروش منجر شده و آنها را مجبور کرد دسترسی اینترنتی را تقویت کنند. سایت روزنامه‌ها که آنها را رایگان در اختیار خوانندگان قرار می‌دهد، در سال ۲۰۰۹ بیش از ۷۷ میلیون بازدیدکننده فردی در ماه داشته که این تعداد در سال ۲۰۰۷ معادل ۶۰ میلیون نفر بوده است.

فروش لس آنجلس تایمز با کاهش ۱۱ درصدی به ۶۵۷ هزار نسخه رسیده که این میزان در اوایل سال ۲۰۰۰ حدود ۱/۱ میلیون بوده است.

یو اس ای تودی با کاهش ۱۷/۱ درصدی، از ۲/۳ میلیون فروش به ۱/۹ میلیون رسیده و جایگاه اول پرفروش‌ترین روزنامه آمریکا را به وال استریت ژورنال داده است. وال استریت ژورنال با افزایش ۰/۶ درصدی فروش، اکنون پرطرفدارترین روزنامه آمریکا است.